

Forfatter: Martensen, Hans Lassen

Titel: BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1870-09-04)

Citation: Martensen, Hans Lassen: "BREV TIL: Laub, Hardenack Otto Conrad FRA: Martensen, Hans Lassen (1870-09-04)", i *Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)*, Karl Schönbergs Forlag, s. 223. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002252230-002-shoot-L0022522300020082.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Biskop Otto Laubs Levnet - En livsskildring i breve (2. bind)

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Fra Martensen til Laub
Kjøbenhavn, 4. September 1870

— — — Hvilke Begivenheder! Frankrig paa Afgrundens Rand, og Napoleon Fange. Jeg for min Deel kan heri kun see en Dom, der har skullet udgaae over s. 224 Frankrig, og til hvis Udførelse Preusserne ere Redskaberne. At der i Frankrig var stor Demoralisation, at Napoleons Politik var tvetydig og uden sande Fundamenter, har man jo længe kunnet see. Men at der i den Grad skulde være indre Svaghed, at dette store Rige skulde synke saa dybt i Løbet af en Maaned, er der neppe Nogen, der har tænkt, og det grændser til det Utrolige.

For mig staaer Preussens eller rettere sagt Tydsklands Seier ikke som noget saa Beklageligt som for de Fleste hos os. Havde Frankrig seiret, vilde dermed ogsaa alle demokratiske Ideer, Plebiscit osv., have faaet et nyt Opsving og en ny Sanction. Nu tør der haabes, uagtet Alt, hvad der kan siges mod Preussen, at det monarchiske Princip, Autoritet og Orden ville faae en ny Støtte. Ogsaa er den germanske Aand dybere og langt mere skikket til at hævde de høiere Interesser end den romanske. Og endelig bør ikke glemmes, at de Stater, som her have seiret, ere protestantiske, medens Frankrig kun har en utilforladelig Katholicisme.

Dette fra et europæisk Standpunkt. Hvad os selv angaaer, saa har jeg aldrig ventet, at Frankrig vilde kunne have været os til nogen sand Nytte. Det vilde under Forudsætning af Seier maaskee have kunnet skaffe os det nordlige Slesvig (hvorved vi i politisk Henseende ikke i ringeste Maade vare blevne stærkere), men vilde ikke have kunnet bevare det for os. Thi hvad skulde have forhindret Preussen i efter et Par Aars Forløb at tage Repressailler?

Det viser sig, at vi ogsaa her have været paa Vildspor i vor Politik, og i en Række af Aar have næret et forfængeligt Haab og sat vor Lid til Napoleon som til en Slags Messias, der skulde oprette Riget for os, og s. 225 have støttet os til „den Rörkjæp Ægypten,“ der, hvis vi ikke vare forblevne neutrale, vilde have gjennemstunget vor Haand. Takket være vor Konges Fasthed, som her ikke lod sig rokke, og i Sandhed har viist Energie. Om hvad der siden forestaaer, kan der jo endnu ikke vides Noget bestemt. Men havde vi kastet os ind i Krigen, havde vi været knuste. — — —

Deres hengivne H. Martensen.